Inbjudning till Guds Rike.

„Gack ut på vägar och gårdar och nödga dem att komma härin, på det att mitt hus måtte varda fullt.“ Luk. 14: 23.

„Och detta Evangelium om riket skall vardi predikadt i hela verlden till ett vittnesbörd for allt folk; och då skall ändan komma.“ Matth. 24: 14.

„Och jag såg en annan Ängel flyga midt igenom himmelen: Han hade det eviga Evangelium till att förkunna dem, som på jorden bo, och alla hedningar och slägter och tungomål och folk.

Och sade med hög röst: Frukter Gud och gifver honom ära: **ty stunden är kommen till hans dom,** och tillbeder honom, som hafver gjort himmel och jord, hafvet och vattukällorna.“ Joh. Uppb. 14: 6, 7.

Kära läsare! hvem du vara må, som detta blad faller i händerna på, tillåt mig en fråga: Har du någonsin med alvar tänkt på hvad Jesus sade: Söker först Guds Rike och dess rättfärdighet? Om du ej gjort, så gör det, och blif icke tillfreds, förrän du har funnit det; och när du har funnit det, och är viss på, att du ej är bedragen, lyd då sjelf dess lagar, och gör dess härliga egenskaper och stora förmåner bekanta för alla, som du kommer i beröring med; och om du blifver trofast intill ändan, skall du komma att glädja dig evinnerligen.

Guds Rike är icke af denna verlden; ty hvarken är det likt denna verldens riken, som äro fulla af all slags ogudelighet och oenighet, ej heller är det grundlagdt genom menniskopåfund; utan det är af himmelskt ursprung, organiseradt formedelst uppenbarelse från dess konung, Jesus Christus, och dess frukter äro: rättfärdighet och frid och frojd i den Heliga Anda.

Denna sällhet kan ingen njuta, utan att han är inkommen i Guds Rike, och ingen kan komma därin, utan att han först lärer känna Rikets lag och åtlyder den samma. Denna lag är: „att ångra sina synder och omvända sig förmedelst tron på Gud och försoningen genom Jesum Christum, låta sig döpa i hans namn till syndernas förlåtelse, annamma händers påläggning till undfäende af den Heliga Andas gåfva och uppstå att vandra i ett nyt och heligt lefverne“. Matth. 28: 18–20. Mark. 16: 15—18. Ap. G. 2: 38—47. Rom. 6: 4. Dessa äro Rikets Evan-

gelit första grundsattser eller Införlifnings-lagens bud. Kära läsare! öfverväg om du har varit den grundlagen lydig; ty annars hvarken är eller kan du inkomma i Guds Rike. Säg nu icke, att jag fordömer dig, derföre att jag säger dig sanningen. Jesus har sjelf sagt: „Utan en varder född af vatten och Andan, kan han icke ingå i Guds Rike.“ Joh. 3: 5. Allenast den, som på det sätt, Guds ord lärer, och förmedelst den fullmakt, som Gud gifver, blifver upptagen i hans „Kyrka eller Rike, och han sedan med ståndaktighet och tålamod söker pris, äro och oförgängeligt väsende, får det eviga lifvet; men dem, som emtratne äro och icke vilja lyda sanningen, utan lyda orättfärdigheten, skall varda ogunst och vrede. Bedröfvelse och ångest öfver hvar och en menniskas själ, som illa gör; men heder, ära och frid för hvar och en, som väl gör.“ Rom. 2: 7—10.

Säg icke, att det är omöjligt att uppfylla hvad Gud fordrar, eller fö. svårt att vänja sig af från gamla syndiga vanor; gör ett försök, och du skall finna, att det med Guds hjelp går an. Jesus säger: „Kommer till mig I alle, som arbeten och ären betungade, och jag vill vederqvicka eder. Tager på eder mitt ok; lärer af mig, ty jag är mild och ödmjuk af hjertat, och I skolen finna ro till edra själar; ty mitt ok är lustigt och min börda är lätt.“ Matth. 11: 28—30.

Jesus framställde sig sjelf som ett exempel, värdt att efterfölja. Han var Fadren lydig i alla ting, och derföre erkände Gud honom som sin kära Son, i hvilken han hade ett godt behag. Matth. 3: 17.

Gud vill också erkänna alla som sina kära barn, hvilka följa Jesu exempel i underdånighet och lydighet mot den himmelske fadrens bud och befallningar, och tager korset upp och blifver en trofast Discipel. Herren fordrar, att vi skola välja det goda och förkasta det onda; ty han hatar alla morkrets gärningar, såsom: hor, skörlefnad, mord, stöld, röfveri, bedrägeri, lögn, förtal, dryckenskap, eder och svordomar, hädelse och misbruk af hans heliga namn, och allt ondt, som aflägsnar oss från honom; hvaremot han vill, att vi skola beflitta oss om ljusets gärningar, som äro gjorde uti Gud och verkade af hans Heliga Anda, hvilken han gifver dem, som utlyda hans Evangelium, hvilket återförenar oss i gemenskap med honom. Frukta icke om du hörer att porten är snäf och vägen är trång, som förer till det eviga lifvet, och få äro de, som finna den; vill du blifva frälst, så sök att blifva ibland dessa få. Begynnelsen af vägen har jag öfvanför påpekat, och tro icke, att du kan komma i Guds Rike på något annat sätt; ty den, som stiger öfver annorstädes, skall betraktas som en tjuf och en rofvare och kastas utanför, hvarest der skall varda gråt och tandagnislan.

Försumma derföre ej den nådens tid, som Herren har förunnat dig; men uppsök de sista dagars Heliga, hvilka verlden, utan att veta hvarföre, kallar Mormoner, likasom de Heliga i Jesu dagar kallades Nazarener. De kunne upplysa dig vidare om Rikets Evangelium och hvad Herren har uppenbarat i dessa dagar. Låt dig icke afhålla eller skrämma från att söka de Heligas församlinger derföre, att du hörer menniskor tala allehanda illa om dem, eller att lögnaktiga rykten utspridas om dem, eller att de hatas och förföljas. Om du läsar med uppmärksamhet: Matth. 10 Cap., 16: 24—28, Mark. 8: 34—38, Luk. 9: 23—26, så skall du finna, att Frälsaren sade, att hans sanna efterföljare skulle lida alla dessa ting;

deras tro skulle pröfvas, och om de voro trofasta intill ändan, skulle de saliga varda och ärfva lifvets krona. Del finnes ingen annan väg, än den som lagder är, och Frälsaren kallar den trång, derföre är del bloll få som vilja beträda den; men blif du ibland dessa få, och Herren, den Allsmäktige, skall gifva dig krafl till atl laga korsel upp och efterfölja din Frälsare och slutligen skall du komma der han är.

Känneteckuen på Christi Rike och Kyrka äro, all dess lagar och embetsmän och ordningar äro de samma, som han instiftade och insalte, i annat fall är del icke hans Rike och Kyrka, om menniskorna än kalla sina kyrkosamfund efter hans namn. Han fordrade Tro, Omvändelse och Dop till syndernas Förlåtelse, för att komma in i hans Kyrka; och därefter undfingo de den Heliga Andas gåfva genom händers påläggd, och började elt nytt och heligl lefverne — och då hade de rättighet till njutandel af Naltvarden till hans åminnelse (1. Corinth. 11: 23), så länge som de genom ett heligt lefverne bevarade anden och gjorde sig värdige dertill; i annal fall blefve de uteslutna från de heligas Samfund.

Dessa lårosatlser ha menniskorna nu förändral och istället for Tro och Omvändelse och Dop lil syndernas Forlåtelse och händerspåläggelse för den Heliga Andas gåfva och nattvardens njutande lill åminnelse om Frälfaren, ha de insatl Barndop, Confirmation och Nallvard lill syndernas förlålelse, som de meddela hvarje menniska, hurn ogudaktiga de än månde vara. De hafva således afskaffat Christi lärdom och insalt menniskobud, och Jesus säger: „De dyrka mig fåfängt, när de lara sådana lärdomar som äro menniskornas bud,“ och Apostlen Johannes säger: „Den som afviker och ikke blifver i Christi Lärdom har ingen Gud.“

Christus insalle i sin Kyrka Apostlar, Propheter, Evangelister, Herdar och lärare (Ephes. 4: 11,) som alla voro nödvändiga lill de heligas fullkomnande och Christi Lekamens (hans Kyrkas) uppbyggande, och han utvalde dem, utan att efterfråga om de voro lärda eller ej, och gaf dem myndighel till alt vara hans tjenare; och lofvade dem, alt de skulle vägledas af den Heliga Anda i all sanning; och dessutom sände han dem befallningar genom sina änglar och gaf dem syner och uppenbarelser och drømmar.

Christus grundlade blott en Kyrka och sade att hans Efterföljare skulle kännas på sin inbördes enighet och kärlek. Menniskorna hafva upprättal många kyrkosamfund, som kännas på sin inbördes oenighel och förvirring. Det var just denna oenighet och forvirring, som felaktigen kallas Christendom hvilken Herren viste sin tjenare Johannes i en Uppenbarelse på Ön Pathmos under namn af den stora Slökan, på hvars Anlete var skrifvel namnet: Hemlighet, den stora Babylon, som hade gifvet alla Nationer all dricka af sill boleris vin. Denna Makt, så klart beskrifven i Uppenbarelseboken 17., 18 och 19 C., skulle ödeläggas i de sista dagar genom Herrans rältfärdiga vrede; men förrän det skedde skulle en ängel komma med del eviga Evangelium, som skulle förkunnas för alla dem, som bo på jorden.

Derfore likasom Herren talade i fordna Dagar lil Fädrena genom Propheterna, och sände sina änglar lill enskilla för all uppenbara sin vilja, sålunda hafver han ock gjort i dessa sista Dagar, då världen är full af förvirring och mångahanda Läror, och all slags ogudaktighet tager öfverhand; han har upprest en Prophel i denna slägt vid namn Joseph

Smith i Nord-Amerika, till hvilken han har sändt sina änglar och beskickade honom till att upprätta riket, pålagde honom Apostelskapet och myndigheten till att ordinera och utsända andra till att prädika det sanna och eviga Evangelium, församla Guds Folk, uppbygga Zion och bereda allt till Messiæ andra tillkommelse. Så är då nu Guds Rike och Christi Kyrka genom änglasändning och uppenbarelse från Gud, organiserad på jorden med Apostlar, Propheter, Evangelister, Herdar och Lärare, och budskapet förkunnas nu i många länder, och de troende församlas; och det rike, om hvilket Propheten Daniel talat i det 2dra och 7de Capitlet, är nu grundlagt på jorden; den lilla sten har börjat att rulla fram och växa, och skall tillslut varda ett stort berg, som skall uppfylla hela jorden, och snart skall der höras: „Denna verldens Riken äro vordne vår Herras och hans Christs, och han skall regera i all evighet.“ (Uppenb. 11: 15).

Kära Läsare, förakta icke dette lille skrift, undersök uppenbarelserna i Bibelen, och jämnför dem med de Sista Dagars Heligas Skrifter, såsom Sannings-Rösten, Varnings-Rösten och flera andra; bed Herren om hans Andas upplysning, och du skall finna att Läran, som förkunnas af de Sista Dagars Heliga, är icke af menniskor utan af Gud. Likasom Gud låt Noach prädika för menniskorna för syndafloden, för att de skulle omvända sig; samt befallde honom att bereda en Ark til frälsning för sig sjelf och sin familj; så har han i dessa dagar utsändt sina tjenare for att förkunna hvad ske skall, ty tiden närmar sig „då Herren Jesus uppenbar varder af himmelen, samt med sina krafts änglar, och med eldslåga, till att hämnas öfver dem, som icke känna Gud, och öfver dem, som icke lydiga äro vår Herras Jesu Christi Evangelio; hvilka pina lida skola, det eviga förderfvet, forvisning från Herrans ansigte och från hans härliga magt, då han skall komma till att förklaras i sina heliga och underlig varda i alla som Honom tro.“ 1. Thess. 1: 7—10, 2: 8. Uppenb. 1: 7, 6: 12—17. Derföre forkunnas Evangelium til frälsning för alla, som vilja omvända sig och tro, och låta sina synder aftrå och påkalla Herrans namn; och Herren har beredt en tillflykts-ort för dem, som vilja låta sig frälsas ifrån detta onda slägtet och undfly den tillkommande vreden, ty i Zion och Jerusalem skall Herrans folk församlas (se Propheten Joel 3. C.), och lagen skall gå ut från Zion och Herrans Ord från Jerusalem, och nationerna skola då bekänna Jesus Christus som hela jordens konung. Ps. 102: 13—23. Micha 4 C. Jesai 2: 2—4, 24 och 60 C. Uppenb. 1: 7, 8., 11: 15.

Redigeradt och utgifvet af Hector C. Haight.
Tryckt hos F. E. Bording.